

Pan z nieba i z łona

1. Pan z nie - ba i z ł o - na O - jca przy - cho - dzi, o - to się
z Ma - ry - i dziś Je - zus ro - dzi; Ł a - ski przy - no - si
te - mu, kto pro - si, o - dpu - szcza grze - chy, da - je po - cie - chy;
O Pa - nie nasz Świe - ty, cud nie - po - ję - ty.

2. Przystąpmy do Tego z swymi prośbami,
Którego oczęta spłynęły łzami;
Niech łaska, Boże, Twoja wspomóżę,
Zlituj się Panie, oddal karanie
Od nas grzesznych ludzi, gdy trąba wzbudzi!

3. Pamiętaj na dobroć! Co się to stało,
Żeś przyjął z Maryi, Bóg, ludzkie ciało?
Panna nosiła, Panna powiła,
Prości pasterze czcili Cię szczerze.
Monarchy witali, gdy Cię poznali.

4. O Panie! Tyś z Ojca, Tyś światło z Boga,
Ubogiś i Matka Twoja uboga
Te czynią kroki Boskie wyroki,
Aby stworzony człowiek korony
Dostał przez Ciebie i mieszkał w niebie.